

Húsfogyasztás és ami mögötte van

Ami a marhapörkölt mögött van – a húsfogyasztás és a környezetvédelem összefüggéséről érthetően

Az elmúlt hatvan évben a négyszeresére nőtt a húsfogyasztás világszerte. Magyarországon egy ember egy nap 177 gramm húst eszik. Ez körülbelül egy szelet rántotthúsnak és némi felvágottnak felel meg. Ebben nincs benne a halfogyasztás, de még így is a világátlag fölött

fogyasztunk. A legdrasztikusabban Kínában nőtt meg a kereslet a hús iránt, az ázsiai ország fogyasztása a világ 300 millió tonnás húsfogyasztásának csaknem harmadát, 95 millió tonnát tesz ki. Megfigyelhető, hogy azokban az országokban, ahol nő az életszínvonal, ott változnak az emberek táplálkozási szokásai. Ahogy a keményítőben gazdag ételek iránti kereslet csökken, úgy nő a húsfélék iránti igény. Szerencsére több európai országban már felismerték ezt az

átlagemberek és önként korlátozták a húsfogyasztásukat. Ehhez nyilvánvalóan hozzájárulnak olyan ismeretterjesztő filmek is, amelyek a tömeges állattartás körülményeit, az állatokkal való bánásmódot mutatják be. És egyre több kutatás is napvilágra kerül, miszerint a feldolgozott, főleg a füstölt és tartósított húskészítmények kifejezetten károsak az egészségre.

Az ENSZ környezetvédelmi programja (UNEP) egy közleményében kijelentette, hogy **a húsfogyasztás az emberiség legerősebb, megoldásra váró problémája**. De miért is?

Vegyük sorra, mi van egy adag marhapörköltben.

A marha, de a sertés, a liba, a tyúk, a birka és még sorolhatnánk, tehát a legtöbb állat többnyire növényekkel táplálkozik. Ezért legelőre, takarmányra van szükségük. Minél több hús fogy, annál több állatot kell tenyészteni, vagyis a takarmányuk megtermeléséhez egyre nagyobb és nagyobb terület kell. Az ember az elmúlt évszázadokban az erdők kárára vett el területet az állatok takarmányozásához, **tönkretette ezzel a természetes növénytakarót, fajokat irtva ki**, vadon élő állatok otthonát pusztítva el. Egy-egy termőterület kialakításakor állatok ezrei halnak meg a feláldozott erdőkben.

Az állattenyésztés által kibocsátott **üvegházhatású gázok** felérnek az összes földi jármű, az autók, kamionok, valamint a repülőgépek és rakéták által kibocsátott gázzal. És itt nemcsak a metánról van szó, amit a kérődző állatok termelnek. A termények előállításához szükséges gépek, a szállítás során használt járművek, a marha- vagy sertéstelepeken használt eszközök mind pöfögnek, széndioxidot bocsátanak ki és rengeteg energiát fogyasztanak.

Emellett – és ez a legfontosabb szempont – **rengeteg víz szükséges a hús előállításához**. Egy kilogramm sertéshús előállításához 6000 liter, egy kilogramm marhahús előállításához 15 000 liter ivóvízre van szükség. Ennek a mennyiségnek a nagy része az állatok által elfogyasztott gabona öntözésére megy el. Nem a szarvasmarha és a disznó iszik ennyit. Csakhogy a növény és az állat is édesvíztől növekszik, amiből pedig egyre kevesebb van a Földön. Ehhez még hozzá tartozik, hogy a termőterületeken kevesebb az emberi fogyasztásra előállított

mezőgazdasági termény, mint a tenyésztett állatok takarmányának szánt gabona. Ezért is fenntarthatatlan a jelenlegi húsfogyasztás.

Emellett a gazdák – a saját érdekeiket szem előtt tartva – olyan állatok tenyésztését részesítették előnyben, amelyek gyorsan elérik a vágósúlyt vagy jól tejelnek. **Így eltűnt az a sokszínűség**, amely még a múlt század első felében is jellemezte Európa szarvasmarha-állományát. Amióta a gépek átvették a vezető szerepet a gazdaságokban, azóta háttérbe szorultak, és mostanra **már csak nyomokban fellelhetők olyan őshonos fajok**, amelyeket leginkább igavonásra használtak.

A telepeken nevelkedő állatokat gyógyszerzik, így védik meg a több száz, esetenként több ezer marhából, sertésből, tyúkból álló állományt a jóságok között gyorsan terjedő fertőzésektől. Ami tehát egy marhapörköltben megtalálható, az az **antibiotikum, ami a húson keresztül jut az emberi szervezetbe**. Gyógyszereket ugyanis tudunkon kívül szedünk, amikor húst fogyasztunk. Az Egyesült Államokban például az antibiotikumok 80 százalékát az állatoknak írják fel. A csibéket még a tojásban beoltják a kikelésük előtti napon, a héjat egy apró lyukon megtörve gyógyszert juttatnak a tojásba. Ide csak egy adatot íránk: világszerte évente 60-65 ezer tonna antibiotikumot használ el a mezőgazdaság. A rendszeresen antibiotikumot kapó állatok gyorsabban nőnek és ellenállóbbak a betegségekkel szemben.

Az állatok takarmányaként szolgáló gabona előállításához is vegyszereket használnak, **gyom- és rovarölő szerek** formájában, amelyek beszivárognak a talajba, szennyezik a talajvizet. Minél nagyobb méreteket ölt a húsfogyasztás, annál nagyobb területre van szükség, annál több állatnak szánt antibiotikum és gyomirtó szer kerül az emberi szervezetbe és a környezetbe.

Ezen változtathatunk a húsfogyasztásunk csökkentésével. De már az is nagy lépés lenne, ha a marhahúst lecserélnénk csirkére vagy hetente két húsmentes napot tartanánk. A veganuár kezdeményezés pedig egyenesen arra kéri az embereket, hogy egy hónapig éljenek húsmentesen és figyeljék meg testük, közérzetük változásait.

Forrás: Ökopolisz Alapítvány honlapja 2021-01-18